

TORROELLA

A Marta Pumarola

Ja de lluny se t'endevina
amb tot el pla per coixí,
sota Santa Caterina
i del castell de Montgrí.

De més a prop et dibuixes
brodada com un escut
amb la torre de les Bruixes
i el portal en solitud.

”Torroella, vila vella”
escampava la cançó,
vella d'anys i d'encís bella,
amb una plaça major

tan oberta, tan porxada,
d'arcs que van sardanejant,
rosa de pedra que es bada
al cor de la vila gran.

”El Mirador” remembrança
d'altres vides i altres lleis
encara avui fa fermança
del palau dels comtes-reis.

DE MONTGRÍ

Dins el temple, l'alegria
lluminosa dels vitralls;
nau coberta amb creueria,
claus de volta per fermalls.

Carrers estrets, cases velles,
pedres que han xuclat el gris,
portals marcats amb dovelles,
ràfecs d'ample voladís.

Vila pels reis ennoblida,
que mai no has perdut el nord
i a l'Estartit tens eixida,
mar i platja, barca i port.

Contemples les illes Medes
des del peu del Molinet
submergides en les sedes
blaves del mar, totes set.

I als llavis es descabdella
la cançó que vam sentir:
"Torroella vila vella"
vella d'anys i d'encís bella
sota el castell de Montgrí.

MONTSERRAT VAYREDA